

Zac Poonen: A sátán fél, ha egység van a gyülekezetben

2008. november (4)

Jézusnak sok ígérete van a magányunkban való imádkozás vonatkozásában. A Máté 18,18-19-ben levő ígéret azonban a hívők egy csoportjának közös és egyetértő imádságára vonatkozik. „amit a földön megkötök” – mondta Jézus – „a mennyben is kötve lesz, és amit csak megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesz. Ismét mondom nektek, hogyha közületek ketten a földön bármi dolog felől is megegyeznek (egyetértenek), és azt kérik, mennybéli Atyám meg fogja nekik adni”.

A 19. versben az „egyetértés” szó a görögben így hangzik: „szümfóneó”, amiből a szümfónia (összhang, egyezés) szó ered. Jézus ebben a versben csak két gyermekének egységére hivatkozik, hasonlítva azt a zenei szümfóniához. Ez több mint az ima végeztével mások által kimondott egyszerű „Ámen”. A szümfónia a Szent Szellemben együtt imádkozók közti mélységes harmóniát jelenti. Ha bármilyen kicsiny keresztény közösség olyan egységes, mint egy jól vezényelt zenekar szümfóniája, akkor Jézus szerint minden imádságuknak olyan hatalma van, hogy minden, amiért imádkoznak, meghallgattatik. Egy ilyen keresztény közösségnek van hatalma a Sátán erejét megkötözni, és a fogságában levőket kiszabadítani.

Hogy miért van az ilyen gyülekezetnek ekkora ereje, annak okát maga Jézus magyarázza meg: „mert ahol ketten vagy hárman az én nevemben egybegyűlnek, ott vagyok közöttük” (20. vers). Krisztus, a Fő, teljes hatalmával jelen van az ilyen gyülekezetben, Ő van középpontban, ebből kifolyólag a pokol erői sem állhatnak meg azzal szemben soha.

Hogy miként tapasztalhatta meg ennek az erőnek a valóságosságát a gyülekezet, az le van írva az Apostolok Cselekedeteiben. Úgy, hogy valóságosan megvolt a harmónia a közösségükben: „Ezek (az apostolok) mindnyájan egy akarattal kitartóan vettek részt az imádkozásban...; ...Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt...; ...naponta állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban...; ...amikor ezt meghallották, egységesen felemelték hangjukat az Istenhez...” (Csel. 1,14; 2,44-46; 4,24).

Mivel egy szellemi testbe voltak egybeszerkesztve Krisztus uralma alatt, így Isten hatalmát kifejthették az imádkozásban. Nem voltak magasan képzetek, nem volt társadalmi befolyásuk, nem volt pénzügyi hátterük, mégis teljesen összezavarták az akkori „tudományos világot”.

Amikor Péter börtönben volt, Heródes egész hadserege sem állhatott ellene ennek a korai gyülekezetnek, amelyik Isten előtt térdelt (Csel. 12,5-11). A Sátán királysága alapjaiban rendült meg ettől a gyülekezettől, amelyik egy testként nyomult előre, jelezve Krisztus győzelmét és hatalmát az ember életében mindenütt a római birodalomban (egy példa erre Csel. 19,11-20).

A mai időben a Sátán kicsúfolja a szétszakadt gyülekezeteket, amik trükkökkel, sok beszéddel, tanácskozással, teológiai ismeretekkel, ékesszólással, és begyakorolt kórusokkal kísérik meg, hogy kiszorítsák őt erősségéből. E próbálkozások egyike sem vezet eredményre a Sátánnal szemben. A gyülekezetnek tudnia kellene, hogy a győzelemhez Krisztus vezetése alatti egységes testté kell lenni.

Az a gyülekezet, amelyikben a keresztények közvetlen kapcsolatban vannak egymással, amelyik növekszik az egymás iránti kölcsönös szeretetben, Krisztusnak és Igéjéhez való engedelmességben él, a legfennegetőbb e földön a Sátán birodalmára. A Sátán semmitől sem fél annyira, mint ettől. Imádkozzatok hát ezért, hogy az Úr segítsen bennünket mindennap Krisztus teste igazságának dicsőséges fényében élni. És hogy egyre több keresztény szerte e világon megérthesse ezt, és ennek valóságában élhessen. Lássuk meg azt a gyülekezetet, amelyik létszámban kicsiny, amelyik visszatért az eredeti dicsőséghez, amelyik hangszer Isten kezében, hogy megfutamítsa a sötétség erejét, és csatornául szolgáljon az ínséges világ áldására.

Forrás:

Christian Fellowship Church – Bangalore, India

www.cfcindia.com